

[Lannung.]

kompliment, men jeg ville være glad for ved lejlighed at få lidt dokumentation for, at det ærede medlem ikke stod ene i det spørgsmål. Jeg håber, at f. eks. det ærede medlem hr. Poul Møller ved lejlighed vil udtale sig om dette spørgsmål.

Retsforbundets ærede ordfører talte om grundsalg efter den københavnske ordning med tilbagekøbsret, og jeg forstod det først, som om det ærede medlem havde en vis sympati for denne salgsmåde, men jeg vil dog straks tilføje, at det ærede medlems senere bemærkninger gjorde det klart, at han helst så grundene udlejet mod en årlig rente eller afgift. Da dette spørgsmål har beskæftiget mit parti og især vor gruppe i Københavns kommunalbestyrelse i mange år, vil jeg gerne understrege, at efter vor opfattelse er det eneste rigtige i så henseende salg på jordrentevilkår. Det radikale venstres gruppe på rådhuset har gentagne gange gennem årene taget til orde for og stillet positive forslag om, at kommunen i almindelighed burde afhænde sine grunde netop på jordrentevilkår. Københavns kommune var jo tidligere en stor grundejer og en stor grundsælger, og man har for øvrigt også tidligere solgt nogle gange på disse vilkår. Det er vor opfattelse, at det er rigtigt og en fordel for alle parter vel forstået, at det offentlige sælger grunde på sådanne jordrentevilkår fremfor på gammeldags måner eller med tilbagekøbsret. Men da det ærede medlem måske er ny i gårde, for så vidt angår den politik, der er ført i dette spørgsmål f. eks. i Københavns kommune, vil jeg gerne i den historiske sandheds interesse fremhæve, at vi radikale har arbejdet for og stillet forslag om denne salgsmetode, længe før der overhovedet var retsstatsfolk på Københavns rådhus, ja, før der endnu var tænkt på dette fortræffelige parti på byens rådhus. Men jeg er glad for at kunne regne med den ærede ordfører som en sikker forbundsfælle i dette spørgsmål, der som sagt altid har ligget os stærkt på sinde.

Alfred Jensen: Jeg er ganske enig med ministeren i, at en hel del af dem, der må forlade de lejligheder, som bliver nedrevet, har mulighed for at glide ind i de ældre lejligheder. Men hvis man virkelig skal op

på at nedrive et større antal lejligheder end hidtil, tvivler jeg på, at det kommer til at gå sådan af sig selv. Jeg vil tro, at man i så fald bliver nødt til at gribe regulerende ind, og det er derfor, jeg har fremsat disse bemærkninger.

Dernæst sagde ministeren, at han kom op på 3 000 saneringslejligheder ved, at han tog de lejligheder med i betragtning, som blev forbedret. Det har jeg i og for sig ikke noget imod, men man kunne så eventuelt komme i den situation, at man forbedrede 3 000 lejligheder og ikke fik has på noget af det gamle, der er kondemneret. (*Boligministeren* [Bundvad]: Det har jeg ikke ment!). Nej, det er ikke meningen, det er klart. Derfor mener jeg også, man bør slå fast, at vi ikke alene skal forbedre gamle lejligheder og tage fat på at forbedre dem, som ikke er så dårlige, at man i almindelighed ville gribe ind, men at vi også skal sikre os, at der bliver saneret i tilstrækkeligt omfang. Det er derfor, jeg og mit parti har talt om 3 000 lejligheder. Vi har tænkt, at man burde nedrive 3 000 af de gamle lejligheder. Det er forskellen på vore og ministerens synspunkter. Jeg forstod imidlertid at ministeren ikke var uvillig til at gå ind på tanken om at skride hurtigere frem — det måtte jeg forstå af de bemærkninger, der blev fremsat om at henvende sig til finansudvalget om større beløb — men det er netop ud fra en betragtning om, at der bør saneres mere, at vi har talt om, at der også bør bygges mere. Vi kan godt blive enige om, at hvis man ikke får forceret byggeri i gang, vil det blive så som så med nedrivning af de gamle bygninger. Det forekommer os, at det er en af de største opgaver, vi står over for, og det er derfor nødvendigt, at man er opmærksom derpå.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Lannung i, at jordrentevilkår må være den foretrukne form med de samfundsforhold, vi lever under. Jeg har for nylig hørt, hvordan det går, når man sælger. F. eks. har man i Århus solgt til BP til en høj pris, og resultatet er blevet, at i de saneringssager, der er kommet efter ekspropriation, er der kommet en langt, langt højere pris på ejendommene, end man før har haft. Det vil jeg tro man skulle kunne undgå, hvis man betjente sig af jordrente-